GENERALINIO ADVOKATO
GIOVANNI PITRUZZELLA IŠVADA
pateikta 2021 m. liepos 8 d.[1]

Sujungtos bylos C-884/19 P ir C-888/19 P

Europos Komisija
prieš
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (C-884/19 P)
ir
GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH
prieš
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd,

Europos Komisija (C-888/19 P)

„Apeliacinis skundas – Bylos grąžinimas – Dempingas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 470/2014 – Importuojamas Kinijos kilmės soliarinis stiklas – Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos tekstas – Sąvoka „iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę ženklūs [dideli] iškraipymai“ – Lengvatiniai mokesčių režimai“

1. Kai vykstant antidempingo procedūrai eksportuojantis gamintojas iš ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narė, prašo galimybės jam taikyti rinkos ekonomikos režimą (toliau – RER), kiek galima taikyti sąlygą, pagal kurią jis turi parodyti, kad jo finansinė būklė nepriklauso nuo iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusių didelių iškraipymų? Visų pirma, kaip Komisija turi elgtis su tokiomis priemonėmis, kokios yra lengvatiniai mokesčių režimai, dėl kurių kyla įmonės finansinės būklės iškraipymai, kurie vis dėlto nėra konkrečiai susiję su panašių produktų gamyba ir pardavimu?

2. Iš esmės tai pagrindinis klausimas, iškeltas šiose sujungtose bylose, susijusiose su dviem apeliaciniais skundais, kuriais atitinkamai Europos Komisija ir *GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH* (toliau – GMB) prašo panaikinti 2019 m. rugsėjo 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings /* Komisija, toliau – skundžiamas sprendimas)[2]. Skundžiamu sprendimu, priimtu grąžinus bylą po 2018 m. vasario 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-301/16 P, ES:C:2018:132, toliau – Sprendimas *Komisija* / *Xinyi*), Bendrasis Teismas iš naujo panaikino 2014 m. gegužės 13 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 470/2014, kuriuo

[1] Originalo kalba: italų.

[2] T-586/14 RENV, ES:T:2019:668.

importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės soliariniam stiklui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir jam nustatyto laikinojo muito galutinis surinkimas (toliau – ginčijamas reglamentas) [3].

I. Teisinis pagrindas

3. Tuo metu, kai klostėsi pagrindinės bylos faktinės aplinkybės, taikytinos Europos Sąjungos antidempingo priemonių nustatymą reglamentuojančios nuostatos buvo įtvirtintos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [4] (toliau – pagrindinis reglamentas).

4. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje „Dempingo nustatymas“ numatyta:

„a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių <…>, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes [,] įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma. <…>

b) Atliekant su importu iš Kinijos Liaudies Respublikos, <…>, bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri tyrimo pradžios dieną yra [PPO] narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo vyrauja rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

c) Pagal b punktą paduotame skunde turi būti <…> pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:

– įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą;

– įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkinį;

– įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę ženklūs [dideli] iškraipymai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas;

[3] OL L 142, 2014, p. 1.

[4] OL L 343, 2009, p. 51; klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22; šis reglamentas panaikintas 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21).

– nagrinėjamosioms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės įstatymai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą [saugumą] bei pastovumą, ir

– valiuta konvertuojama pagal rinkos kursą. <…>“

II. Bylų aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

5. Aplinkybės pateiktos ginčijamo sprendimo 1–14 punktuose, kuriuos nurodau dėl išsamesnės informacijos. Šioje byloje priminsiu tik tai, kad 2013 m. vasario 28 d. Komisija inicijavo antidempingo tyrimą dėl tam tikrų iš Kinijos Liaudies Respublikos importuojamų soliarinio stiklo gaminių.

6. 2013 m. gegužės 21 d. *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd* (toliau – *Xinyi*) – Kinijoje įsteigta bendrovė, gaminanti ir eksportuojanti soliarinį stiklą į Europos Sąjungą, – pateikė prašymą Komisijai taikyti RER, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą, siekiant jos normaliąją vertę nustatyti pagal šio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalis, o ne vadovaujantis „panašios valstybės“ metodu, nurodytu minėto reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto nuostatose.

7. 2013 m. rugpjūčio 22 d. ir 2013 m. rugsėjo 13 d. raštais Komisija pranešė *Xinyi*, kad, nepaisant šios pateiktų pastabų, Komisija netenkins jos prašymo, nes mano, kad jis neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos kriterijų.

8. Iš bylos medžiagos matyti, kad Komisija atmetė *Xinyi* prašymą, nes jame nepavyko įrodyti, jog bendrovės gamybos sąnaudoms ir finansinė būklei nedarė įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę dideli iškraipymai, kaip jie suprantami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiąją įtrauką. Tiksliau tariant, anot Komisijos, *Xinyi* naudojosi įvairiomis pelno mokesčio lengvatomis. Viena vertus, ji pasinaudojo programa „2 Free 3 Half“, pagal kurią užsienio kapitalo bendrovės gali būti dvejus metus visiškai atleidžiamos nuo mokesčio (0 %), o per paskesnius trejus metus joms gali būti taikomas 12,5 % mokesčio tarifas vietoj standartinio 25 % mokesčio tarifo. Kita vertus, ji pasinaudojo aukštųjų technologijų įmonėms taikoma apmokestinimo tvarka, pagal kurią bendrovei taikomas 15 % lengvatinis tarifas vietoj 25 % mokesčio tarifo.

9. 2014 m. gegužės 13 d. Komisija priėmė ginčijamą reglamentą, jame patvirtino, kad prašymai taikyti RER, visų pirma tas, kurį pateikė *Xinyi*, turėjo būti atmesti, ir nustatė 36,1 % galutinį antidempingo muitą tam tikriems importuojamiems *Xinyi* soliarinio stiklo produktams. Ginčijamo reglamento 33 konstatuojamojoje dalyje Komisija, be kita ko, atmetė *Xinyi* argumentą, kad pagal lengvatinių mokesčių sistemas ir dotacijas jos gauta nauda nesudaro didelės apyvartos dalies. Šioje konstatuojamojoje dalyje Komisija konkrečiai nurodė, kad „į šį ir kitus argumentus jau buvo atsakyta 2013 m. rugsėjo 13 d. Komisijos rašte eksportuotojui, kuriame Komisija pranešė šaliai apie savo sprendimą dėl [RER taikymo]. Visų pirma pabrėžta, kad dėl šios lengvatos pobūdžio per [tiriamąjį laikotarpį] gauta bendra nauda yra neaktuali vertinant, ar iškraipymai yra dideli“.

III. Procesas Bendrajame Teisme, Teisingumo Teisme ir skundžiamas sprendimas

10. 2014 m. rugpjūčio 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Xinyi* ieškinį, juo buvo prašoma panaikinti ginčijamą reglamentą ir nurodyti keturi pagrindai. Pirmąjį ieškinio pagrindą, kurį sudarė dvi dalys, *Xinyi* grindė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos pažeidimu.

11. 2016 m. kovo 16 d. sprendimu [5] Bendrasis Teismas patenkino pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, kurioje *Xinyi* tvirtino, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes laikė, kad mokesčių lengvatos, kuriomis naudojosi *Xinyi*, buvo „iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę“ iškraipymai, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą.

12. Gavęs Komisijos apeliacinį skundą dėl šio sprendimo, Teisingumo Teismas Sprendimu *Komisija / Xinyi* panaikino minėtą sprendimą ir nusprendė, kad Bendrasis Teismas padarė įvairių teisės klaidų, kai aiškino sąlygą, susijusią su „iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusių“ iškraipymų egzistavimu. Todėl Teisingumo Teismas grąžino bylą Bendrajam Teismui ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

13. Po grąžinimo Sprendimu *Komisija / Xinyi* Bendrasis Teismas atnaujino procedūrą ir 2019 m. rugsėjo 24 d. priėmė skundžiamą sprendimą.

IV. Skundžiamas sprendimas

14. Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas išnagrinėjo pirmojo pagrindo antrąją dalį, joje *Xinyi* tvirtino, jog Komisija klaidingai nusprendė, kad nagrinėjami dėl lengvatinių mokesčių režimų kylantys iškraipymai yra dideli, atsižvelgiant į jos gamybos sąnaudas ir finansinę būklę, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiąją įtrauką.

15. Priminęs pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies taikymo principus, nustatytus jurisprudencijoje, Bendrasis Teismas pirmiausia skundžiamo sprendimo 55–61 punktuose išaiškino šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos nuostatą.

16. Jis nusprendė, jog, remiantis šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktu, taikant kriterijus, pagal kuriuos nagrinėjamas prašymo taikyti RER pagrįstumas, įskaitant ir šios nuostatos c punkto trečioje įtraukoje numatytus kriterijus, siekiama nustatyti, ar „dėl panašaus nagrinėjamo produkto gamybos ar pardavimo“ vyrauja rinkos ekonomikos sąlygos ir išreiškiama Sąjungos teisės aktų leidėjo valia patikrinti, ar tokį prašymą pateikęs eksportuojantis gamintojas dėl panašaus nagrinėjamo produkto gamybos ar pardavimo veikia vadovaudamasis principais, pagal kuriuos galima apskaičiuoti normaliąją vertę.

17. Bendrasis Teismas konstatavo, kad šiomis aplinkybėmis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos nuostatoje nurodytos įmonės gamybos sąnaudos ir finansinė būklė, atsižvelgiant į su normaliosios vertės apskaičiavimo metodais, išvardytais pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 punktuose, tiesiogiai susijusius parametrus, t. y. turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas. Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors šis sąrašas yra preliminarus, kaip matyti iš prieveiksmio

[5] 2016 m. kovo 16 d. Sprendimas *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings / Komisija* (T-586/14, ES:T:2016:154).

„pirmiausia“ [6], vartodama šį terminą Komisija negalėjo atmesti prašymo taikyti RER, remdamasi aplinkybėmis, jog, nors kalbama apie įmonės finansinę būklę plačiąja prasme, tai automatiškai nereiškia „didelio“ vieno ar kelių veiksnių, lemiančių su panašaus nagrinėjamo produkto gamyba ar pardavimu susijusius elementus, iškraipymo. Remdamasis būtent šia aplinkybe Bendrasis Teismas pagal analogiją nurodė 2012 m. liepos 19 d. Sprendimą *Taryba / Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group* (C-337/09 P, ES:C:2012:471; toliau – Sprendimas *Taryba / Zhejiang Xinan*).

18. Bendrasis Teismas iš to padarė išvadą, kad priemonių, turinčių bendrą įtaką įmonės finansinei būklei, atveju Komisija turi įvertinti, ar, atsižvelgiant į administracinėje procedūroje pateiktus duomenis, minėtos priemonės iš tikrųjų lemia tokios padėties tokį didelį iškraipymą, susijusį su panašaus produkto gamyba ir pardavimu. Iš tiesų, pasak Bendrojo Teismo, viena vertus, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukoje nurodyti faktiniai, o ne tik galimi, gamybos sąnaudų ir finansinės būklės iškraipymai. Kita vertus, šio iškraipymo „didelis“ pobūdis turi būti įvertintas atsižvelgiant į šios nuostatos tikslą, nes šia nuostata siekiama užtikrinti, kad su įmonės gamybos sąnaudomis ir finansine būkle susiję veiksniai nebuvo iškraipyti tiek, kad taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 punktus būtų gauti dirbtini rezultatai, prieštaraujantys antidempingo tyrimo tikslams.

19. Antra, vadovaudamasis tokiu aiškinimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 62–73 punktuose taikė aptariamą nuostatą šioje byloje. Bendrasis Teismas, be kita ko, manė, kad 2013 m. rugpjūčio 22 d. ir 2013 m. rugsėjo 13 d. raštuose nurodžiusi minėtos priemonės „bendrą poveikį“, kurį sudaro galimybė „pritraukti kapitalo taikant lengvatinius tarifus“, siekiant pagrįsti *Xinyi* prašymo taikyti RER atmetimą, Komisija nurodė su įmonės finansine būkle susijusias priežastis labai abstrakčiai, o toks požiūris neturi sąsajų su panašaus nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu. Anot Bendrojo Teismo, viena vertus, pelno mokesčio tvarka, susijusia su gauto pelno apmokestinimu atitinkamais mokestiniais metais, nesiekiama daryti įtakos ir ji jos nedaro tokio pelno ar kitų elementų, sudarančių normaliąją vertę, kurią Komisija turi apskaičiuoti, remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 punktais, sumai ar tarifui. Kita vertus, vien galimybės, kad lengvatinis mokesčių režimas pritrauks investuotojų į įmonės kapitalą, nepakanka manyti, kad pastarosios finansinė būklė iš tikrųjų bus didelių iškraipymų objektas.

20. Vėliau Bendrasis Teismas nusprendė, kad įmonės apyvarta yra jos ekonominio ir finansinio pajėgumo reikšmingas rodiklis, kuriuo remdamasi ji gauna pelną, todėl, nurodžiusi, kad minėti iškraipymai sudarė 1,14 % jos apyvartos, *Xinyi* faktiškai pateikė iš esmės patikimą ir tinkamą įrodymą, susijusį su aptariamos mokestinės priemonės bendru poveikiu jos finansinei būklei. Tokiomis aplinkybėmis, anot Bendrojo Teismo, Komisija bent jau turėjo paaiškinti ryšį tarp, viena vertus, pasirinkimo investuoti į ieškovės kapitalą, jei tai pagrįsta lengvatiniu mokesčio režimu, ir, kita vertus, jos finansinės būklės iškraipymo – ne bendrai ir teoriškai, bet atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos teksto tikslą.

21. Atsižvelgęs į šiuos argumentus Bendrasis Teismas konstatavo, kad motyvuose, kuriais rėmėsi Komisija, siekdama atmesti ieškovės prašymą taikyti RER, buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, todėl pritarė ieškinio pirmojo pagrindo antrajai daliai ir panaikino ginčijamą reglamentą.

[6] Versijoje anglų kalba „In particular“, versijoje prancūzų kalba „notamment“, versijoje vokiečių kalba „insbesondere“, versijoje ispanų kalba „particularmente“, versijoje portugalų kalba „nomeadamente“ ir versijoje nyderlandų kalba „in het bijzonder“. Atrodo, kad vertime į italų kalbą minėta nuostata išversta netiksliai, nes šioje versijoje terminas „anche“ nurodo tik minėtos nuostatos pirmą parametrą, t. y. „turto nuvertėjimą“, kai minėtų kalbų versijose minėti terminai pateikti prieš įvairių minėtų parametrų sąrašą, taigi jie vienareikšmiškai nurodo, kad šis sąrašas yra tik orientacinis. Vis dėlto šis orientacinis pobūdis negali būti neginčijamas.

V. Šalių reikalavimai

22. Savo apeliaciniais skundais[7] tiek Komisija, tiek GMB prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą; atmesti ieškinio pirmojoje instancijoje pirmojo pagrindo antrąją dalį kaip nepagrįstą; grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio pirmojoje instancijoje likusių pagrindų, ir atidėti bylinėjimosi išlaidų šioje instancijoje ir žemesnėse instancijose klausimo nagrinėjimą.

23. Abiejose bylose *Xinyi* prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinius skundus ir nurodyti Komisijai bei GMB padengti bylinėjimosi išlaidas.

VI. Apeliacinių skundų vertinimas

24. Grįsdamos savo apeliacinius skundus Komisija ir GMB kiekviena pateikia tris apeliacinio skundo pagrindus, kurie didžiąja dalimi sutampa. Savo pirmuosiuose pagrinduose Komisija ir GMB ginčija Bendrojo Teismo pateiktą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos teksto išaiškinimą. Savo antruosiuose pagrinduose Komisija ir GMB nurodo teisės klaidas taikant šią nuostatą šioje byloje, o savo trečiuosiuose pagrinduose – procesinius pažeidimus.

A. Dėl pagrindų, grindžiamų aiškinant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiąją įtrauką padarytomis teisės klaidomis

1. Šalių argumentai

25. Pirmuosiuose apeliacinio skundo pagrinduose, kuriais ginčijami skundžiamo sprendimo 55–61 punktai, Komisija ir GMB kritikuoja Bendrojo Teismo pateiktą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos išaiškinimą[8]. Jos iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog šiose nuostatose numatyta, kad prašymas taikyti RER gali būti atmestas tik tada, kai taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 punktus gali būti gautas dirbtinis rezultatas, o tai reiškia, kad Komisija turi įrodyti konstatuoto finansinės būklės iškraipymo tikslų poveikį aptariamo eksportuojančio gamintojo kainoms ir sąnaudoms.

26. Pirma, Komisija teigia, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 punktų nuostatos yra nesvarbios šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto ir c punkto trečiosios įtraukos aiškinimui. Iš jurisprudencijos matyti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalis atspindi būtent Sąjungos teisės sistemos požiūrį, todėl neįmanoma palyginti šioje nuostatoje įtvirtintų normų ir PPO Antidempingo susitarimo 2 straipsnio[9], kuris būtų perkeltas į Sąjungos teisinę sistemą kaip pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 punktai. Tik dėl kriterijaus, nurodyto pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmosios įtraukos teksto pirmoje dalyje, ES teisės aktų leidėjas prašė nurodyti konkretų jo poveikį kainoms ir sąnaudoms, t. y. svarbių veiksnių analizei, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalimis.

[7] 2020 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-884/19 P ir C-888/18 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

[8] Komisija taip pat nurodė ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto pažeidimą. Pirmajame apeliacinio skundo pagrinde, kurį pateikė GMB, ginčijami tik skundžiamo sprendimo 59, 60, 61 ir 68 punktai.

[9] Susitarimas dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio taikymo (OL L 336, 1994, p. 103).

27. Antra, Komisija ir GMB laikosi nuomonės, kad Bendrojo Teismo nustatytas ryšys tarp pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos ir veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti atliekant skaičiavimus, vadovaujantis to paties reglamento 2 straipsnio 1–6 dalimis, yra klaidingas. Viena vertus, šioje normoje nenurodyta jokio įpareigojimo susieti nustatytus šio eksportuojančio gamintojo finansinės būklės iškraipymus ir kokius nors su panašaus nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusius veiksnius. Kita vertus, minėtoje trečioje įtraukoje nurodytas sąrašas buvo paprasčiausiai orientacinio pobūdžio, o trys iš keturių šioje nuostatų paminėtų veiksnių net nebuvo nurodyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse.

28. Trečia, Komisija ir GMB teigia, kad Teisingumo Teismo išvadose sprendime *Taryba* / *Zhejiang Xinan* atsižvelgiama į nuostatą, nurodytą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje, kuria rėmėsi Bendrasis Teismas, bet šios išvados nebuvo taikomos trečioje įtraukoje nurodytai nuostatai.

29. Ketvirta, Komisija ir *GMB* tvirtina, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos išaiškinime, kurį pateikė Bendrasis Teismas, terminas „finansinė būklė“ neteko prasmės, taigi, ir veiksmingumo. Tokiame išaiškinime pripažįstama, jog finansinės būklės iškraipymas egzistuoja tik tuo atveju, jei Komisija įrodo, jog tuo pat metu iškraipomos ir gamybos sąnaudos. Tai prieštarauja teisės aktų leidėjo ketinimui nagrinėjamoje nuostatoje numatyti dvi alternatyvas.

30. Penkta, Komisijos manymu, Bendrojo Teismo nustatyto ryšio tarp pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalių ir 7 dalies klaidingą pobūdį sisteminiu požiūriu taip pat patvirtina aplinkybė, jog 2 straipsnio 7 dalies c punkto dvi paskutinės įtraukos yra makroekonominio pobūdžio ir neturi jokio ryšio su minėtomis 1–6 dalimis. GMB tvirtina, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktų pati nuostatų struktūra rodo, jog nereikia atlikti tyrimo, siekiant konstatuoti ryšį tarp finansinės būklės ir panašaus nagrinėjamo produkto gamybos bei pardavimo. Tokia struktūra rodytų, kad į finansinę būklę pagrindiniame reglamente jau yra atsižvelgta kaip į veiksnį, kuris turi įtakos panašaus produkto gamybai ir pardavimui.

31. Savo pirmojo pagrindo antroje dalyje *GMB* teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 68, 69 ir 72 punktuose neteisingai išaiškino pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiąją įtrauką, Komisijai perkėlęs eksportuojančio gamintojo, pateikusio prašymą taikyti RER, įrodinėjimo pareigą. Šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte ir jurisprudencijoje vienareikšmiškai nurodyta, kad pirmiausia reikia įrodyti, jog panašus produktas gaminamas ir parduodamas vyraujant rinkos ekonomikos sąlygoms.

32. *Xinyi* ginčija Komisijos ir GMB pateiktus argumentus ir laikosi nuomonės, kad Bendrojo Teismo pateiktas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos išaiškinimas yra tikslus, atitinka Sąjungos teisės aktų leidėjo valią ir Teisingumo Teismo jurisprudenciją.

33. Pirma, Komisijos argumentas, kad terminai „dėl panašaus nagrinėjamo produkto gamybos ar pardavimo“, pateikti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte, nurodo tik šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmosios įtraukų teksto pirmą dalį, neatitinka minėto reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto formuluotės, iš kurios matyti, kad joje nustatytas RER taikymo kriterijus taip pat yra susijęs su panašaus produkto gamybos sąnaudomis. Be to, Komisija nepaaiškino, koks yra kitų keturių RER taikymo kriterijų tikslas, jei ne leisti naudoti sąnaudas ir

vidaus pardavimo kainas Kinijoje tiriamuoju laikotarpiu, jei tokios sąnaudos ir pardavimo kainos tinka normaliajai vertei apskaičiuoti. Komisija pateiks tokių kitų kriterijų išaiškinimą, nesusijusį su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktų tikslais.

34. Antra, *Xinyi* teigia, kad Bendrasis Teismas galėjo tinkamai ir analogiškai taikyti Sprendimą *Taryba / Zhejiang Xinan*. Iš tiesų tiek toje, tiek šioje byloje Sąjungos institucijos atsisakė nagrinėti įrodymus, pagrindžiančius prašymą taikyti RER, siekiant automatiškai pagrįsti jo atmetimą. Bendrasis Teismas RER taikymo trečiojo kriterijaus analizėje nebandė perkelti Teisingumo Teismo argumentų dėl RER taikymo pirmojo kriterijaus, bet apsiribojo abiejų panašių situacijų sugretinimu. Be to, būtent kaip pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmosios įtraukos taikymo atveju, Komisija turi nuolat vertinti – net ir analizuodama šios nuostatos trečioje įtraukoje nustatytą sąlygą – iškraipymo poveikį gamintojo kainoms ar gamybos sąnaudoms, negalėdama tenkintis abstrakčiu vertinimu. Kiti Komisijos minėti sprendimai, pagrindžiantys jos teiginį, nebuvo nustatyti.

35. Trečia, kalbėdama apie Komisijos argumentą dėl terminų „finansinė būklė“ veiksmingumo *Xinyi* nurodo, kad, jei bendrovės didelis finansinės būklės iškraipymas turėtų įtakos jos kainoms, o ne sąnaudoms, Bendrojo Teismo pateiktame išaiškinime tokie terminai išliktų veiksmingi.

36. Ketvirta, *Xinyi* taip pat atmeta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto ketvirtosios ir penktosios įtraukų sistemišką aiškinimą. Anot *Xinyi*, viena vertus, akivaizdu, jog ketvirtajai įtraukai svarbi aplinkybė, kad bendrovei netaikoma bankroto procedūra, iškreipia jos sąnaudas ir kainas. Kita vertus, taip pat galimas pelnas, svarbus penktajai įtraukai, gautas taikant palankesnį valiutos konvertavimo kursą nei rinkos kursas užsienio valiutų pirkimo ar pardavimo momentu, atitinkamai turi įtakos bendrovės sąnaudoms ir kainoms.

2. Vertinimas

a) Pirminės pastabos

37. Pirmuosiuose savo apeliacinio skundo pagrinduose Komisija ir GMB ginčija Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime pateiktą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos nuostatos išaiškinimą.

38. Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė nustatyti konkrečią tvarką, apibrėžiančią išsamias normaliosios vertės apskaičiavimo importo iš ne rinkos ekonomikos valstybių atveju taisykles [10].

39. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą iš ne rinkos ekonomikos valstybių importuojamų prekių normalioji vertė apskaičiuojama nukrypstant nuo šio straipsnio 1–6 dalyse nustatytų taisyklių, t. y. iš principo pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę. Šia nuostata iš esmės siekiama išvengti ne rinkos ekonomikos valstybėse nusistovėjusių kainų ir sąnaudų, nes jos nėra normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas [11].

[10] 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Komisija / Rusal Armenal* (C-21/14 P, ES:C:2015:494, 47 punktas). Išsamesnė informacija dėl 2 straipsnio 7 dalies nuostatos įtraukimo į pagrindinį reglamentą pateikta generalinio advokato P. Mengozzi išvados byloje *Komisija / Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-301/16 P, ES:C:2017:938) 53 ir paskesniuose punktuose.

[11] Sprendimo *Taryba / Zhejiang Xinan* 66 punktas ir Sprendimo *Komisija / Xinyi* 64 punktas.

40. Vis dėlto pagal šio straipsnio 7 dalies b punktą, atliekant su importu iš, be kita ko, Kinijos susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla tiriama, tinkamai pagrįstais skundais ir vadovaujantis tos pačios 7 dalies c punkte išdėstytais kriterijais, ir tvarka įrodoma, kad minėtas gamintojas ar gamintojai, gamindami ir parduodami atitinkamą panašų produktą, veikia rinkos ekonomikos sąlygomis [12].

41. Taryba ir Komisija turi įvertinti, ar atitinkamo gamintojo pateiktos informacijos pakanka, kad būtų įrodyta, jog pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtinti kriterijai įvykdyti ir šiam gamintojui galima taikyti RER, o Sąjungos teismas turi patikrinti, ar atliekant šį vertinimą nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos [13].

42. Teisingumo Teismas pripažino, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktų nuostatos yra išimtinio pobūdžio, todėl turi būti aiškinamos siaurai, bet Sąjungos institucijoms vis tiek neleidžiama jų aiškinti ir taikyti tokiu būdu, kuris yra nesuderinamas su jų tekstu ir tikslais [14].

43. Nagrinėjamu atveju neginčijama, jog *Xinyi* prašymas taikyti RER buvo atmestas vien dėl to, kad tokia bendrovė neįrodė tenkinanti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukoje nustatyto kriterijaus, kai Komisija nusprendė, kad įvykdyti visi kiti keturi kriterijai [15].

44. Pagal šią nuostatą atitinkamas gamintojas turi pateikti pakankamai įrodymų, kad būtent jo gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę iškraipymai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas [16].

45. Iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad joje nustatomos dvi kumuliacinės sąlygos, susijusios su, viena vertus, labai dideliais aptariamos įmonės gamybos sąnaudų ir finansinės būklės iškraipymais ir, kita vertus, su tuo, kad minėtas iškraipymas išlikęs iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos [17].

46. Skundžiamas sprendimas susijęs tik su pirmąja iš šių dviejų sąlygų. Iš tiesų antrosios iš šių sąlygų taikymo srities nustatymas buvo jau minėto Sprendimo *Komisija / Xinyi* [18] dalykas, kuriame Teisingumo Teismas išaiškino „iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusio“ iškraipymo sąvokos apimtį.

[12] Sprendimo *Taryba* / *Zhejiang Xinan* 67 punktas ir Sprendimo *Komisija / Xinyi* 65 punktas. Dėl motyvų, dėl kurių buvo įtrauktos šios nuostatos, kalbant būtent apie Kinijos Liaudies Respubliką, taip pat žr. šių sprendimų atitinkamai 68 bei 69 punktus ir 75 bei 76 punktus.

[13] 2012 m. vasario 2 d. Sprendimas *Brosmann Footwear (HK)* ir *kt. / Taryba* (C-249/10 P, ES:C:2012:53, 32 punktas) ir Sprendimo *Taryba* / *Zhejiang Xinan* 70 punktas.

[14] Žr. Sprendimo *Taryba* / *Zhejiang Xinan* 93 punktą.

[15] Žr. Sprendimo *Komisija / Xinyi* 68 punktą.

[16] Žr. Sprendimo *Komisija / Xinyi* 70 punktą.

[17] Žr. Sprendimo *Komisija / Xinyi* 70 punktą.

[18] Žr. šios išvados 13 ir 14 punktus.

b) Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukoje numatytos pirmos sąlygos išaiškinimo

47. Atsižvelgiant į ankstesniame skyriuje aprašytą kontekstą, reikia išanalizuoti Komisijos ir GMB pateiktus pirmuosius apeliacinio skundo pagrindus, kuriuose jos ginčija Bendrojo Teismo atliktą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos nuostatoje numatytos pirmos iš dviejų kumuliacinių sąlygų išaiškinimą, kaip minėta šios išvados 44 punkte.

48. Šiuo klausimu skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas daro prielaidą: kadangi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte nustatyta, jog, siekiant taikyti RER, prašymą pateikusiam gamintojui reikia įrodyti *„dėl panašaus nagrinėjamo produkto gamybos ir pardavimo“* vyraujančias rinkos ekonomikos sąlygas, tos pačios dalies c punkto penkiose įtraukose nustatytuose kriterijuose, pagal kuriuos Komisija turi vertinti prašymus taikyti RER, turi būti atsižvelgta į *„panašaus nagrinėjamo produkto gamybą ir pardavimą“* [19].

49. Taigi, Bendrojo Teismo teigimu, trečioje įtraukoje nustatyta sąlyga, būtent tai, kad egzistuoja įmonės, kuri prašo taikyti RER, finansinės būklės dideli iškraipymai, turi būti susijusi būtent su panašaus produkto gamyba ir pardavimu. Vadinasi, priemonių, turinčių įtakos įmonės finansinei būklei apskritai – taigi nesusijusių konkrečiai su panašaus produkto gamyba ir pardavimu, atveju Komisija privalo įvertinti, ar, atsižvelgiant į administracinėje procedūroje pateiktus duomenis, minėtos priemonės iš tikrųjų lemia panašaus produkto gamybos ir pardavimo iškraipymą [20].

50. Be kita ko, Bendrasis Teismas tokio kriterijaus minėtą siaurą aiškinimą grindžia „tiesioginiu ryšiu“, kuris tiek vertinant pažodžiui, tiek atsižvelgiant į tikslą, egzistuoja tarp tokio kriterijaus ir normaliosios vertės, nurodytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse, skaičiavimo [21].

51. Taigi, atsižvelgiant į Komisijos ir GMB pateiktus argumentus, reikia patikrinti, ar toks nagrinėjamos nuostatos aiškinimas yra teisingas.

52. Šiuo aspektu pirmiausia norėčiau nurodyti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje aiškiai išreiškiama Sąjungos teisės aktų leidėjo valia šioje srityje nustatyti tik Sąjungos teisinei sistemai būdingą tvarką, o ne vykdyti specialius įsipareigojimus, susijusius su antidempingo susitarimu [22] – šią nuostatą reikia aiškinti tik atsižvelgiant į Sąjungos teisę.

53. Tokiomis aplinkybėmis iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kurio dalį ji sudaro, tikslus [23].

54. Kalbant apie pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečiosios įtraukos teksto pažodinį aiškinimą, pirmiausia pažymėtina, kad iš paties nuostatos teksto matyti, kad pirmoje iš dviejų kumuliacinių sąlygų, minėtų šios išvados 45 punkte, numatytos dvi alternatyvios situacijos, dėl kurių gali būti atmestas prašymas taikyti RER: suinteresuotosios įmonės, viena vertus, gamybos sąnaudų ir, kita vertus, finansinės būklės didelis iškraipymas.

[19] Žr. skundžiamo sprendimo 54 ir 55 punktus.

[20] Žr. skundžiamo sprendimo 59 ir 60 punktus, taip pat šio principo taikymą to paties sprendimo 67 ir paskesniuose punktuose.

[21] Atitinkamai žr. skundžiamo sprendimo 59 punkto pirmą sakinį ir 61 punkto paskutinį sakinį.

[22] Žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimą *Komisija / Rusal Armenal* (C-21/14 P, ES:C:2015:494, 48 ir 50 punktai).

[23] Be kita ko, žr. 2017 m. spalio 12 d. Sprendimą *Tigers* (C-156/16, ES:C:2017:754, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudenciją).

55. Šiuo klausimu iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, kai yra galimi keli ES teisės nuostatos aiškinimo variantai, pirmenybė turi būti teikiama tam, kuris užtikrintų jos veiksmingumą [24], taigi jie visi. Todėl nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama taip, kad būtų užtikrintas abiejų alternatyvų veiksmingumas.

56. Iš to, kas minėta, matyti, kad šioje nuostatoje numatyta sąvoka „didelis finansinės būklės iškraipymas“ turi būti pripažinta autonomine, apibrėžta atsižvelgiant kontekstą ir normos tikslą. Tai nustatant negalima remtis pirmuoju toje nuostatoje numatytu variantu, t. y. tuo, kad egzistuoja gamybos sąnaudų didelis iškraipymas. Todėl pakanka konstatuoti įmonės, kuri prašo taikyti RER, iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusį didelį finansinės būklės iškraipymą, kad būtų atmestas toks prašymas.

57. Vis dar vertinant pažodžiui, reikia pažymėti, kad terminas „finansinė būklė“ pateiktas be papildomų paaiškinimų, kurie kažkaip apribotų jo taikymo sritį. Tokiomis aplinkybėmis, mano nuomone, reikia suteikti šiam terminui plačią taikymo sritį, kuri įtrauktų į nuostatos taikymo sritį, neviršijant paskesniuose punktuose išsamiau nurodytų ribų, bet kokį iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusį įmonės finansinę būklę labai iškreipiantį veiksnį.

58. Priešingai, nei skundžiamo sprendimo 59 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, vis dėlto manau, kad nuostatos tekste nenurodyta jokio tiesioginio ryšio tarp egzistuojančio finansinės būklės didelio iškraipymo ir normaliosios vertės apskaičiavimo remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalimis. Konkrečiai kalbant, kad toks tiesioginis ryšys egzistuoja, mano manymu, negali paaiškėti iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukoje nustatytų parametrų. Šiuo aspektu pažymėtina, jog neginčijama tai, kad toks sąrašas yra tik orientacinio pobūdžio, todėl jame nurodyti elementai yra tik veiksnių pavyzdžiai, kurie gali lemti iškraipymus, patenkančius į normos taikymo sritį. Vis dėlto nėra nieko, kas rodytų, kad toks pavyzdžių sąrašas yra skirtas sukurti ryšiui tarp nuostatos, nurodytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukoje, ir to paties straipsnio 1–6 dalyse nurodyto normaliosios vertės apskaičiavimo.

59. Tai, kad nėra tiesioginio ryšio tarp analizės, kurią reikia atlikti remiantis 7 punktu, ir analizės, kurią reikia atlikti remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalimis – t. y. kaip užsimena Bendrasis Teismas, pirmoji analizė turi būti vykdoma būtinai remiantis antrąja [25] – patvirtinta sistemiškai.

60. Iš tiesų, nors pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalių nuostatos turi ryšį su normaliosios vertės apskaičiavimo metodikomis, nustatytomis Antidempingo susitarimo 2 straipsnyje, tai negalioja to paties reglamento 2 straipsnio 7 daliai. Kaip matyti iš šios išvados 38 ir 52 punktuose nurodytos jurisprudencijos, 7 dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė nustatyti normaliosios vertės apskaičiavimo importo iš ne rinkos ekonomikos valstybių atveju konkrečią tvarką, būdingą Sąjungos teisei, t. y. tvarką, kuri *nėra* skirta įgyvendinti konkretiems Antidempingo susitarimo įpareigojimams.

61. Taikant šią specialią tvarką galioja taisyklė, kad, pagal minėtos 7 dalies a punktą iš ne rinkos ekonomikos valstybių importuojamų prekių normalioji vertė apskaičiuojama pagal „analogiškos valstybės“ sistemą. Taikant išimtį, pagal tos pačios dalies b punktą Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo suteikti galimybę būtent Kinijos gamintojams būti pripažintiems kaip veikiantiems rinkos

[24] Be kita ko, žr. 2019 m. kovo 21 d. Sprendimą *Falck Rettungsdienste ir Falck* (C-465/17, ES:C:2019:234, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[25] Žr. skundžiamo sprendimo 61 punkto paskutinį sakinį ir 68 punktą.

ekonomikos sąlygomis, taigi, ir galimybę nustatyti normaliąją vertę remiantis faktinėmis jų pačių kainomis ir sąnaudomis, nagrinėjant kiekvieną atvejį atskirai, su sąlyga, kad jie įrodo, jog atitinka penkias sąlygas, nustatytas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte, todėl gali būti laikomi veikiančiais rinkos ekonomikos sąlygomis. Priešingu atveju „automatiškai“ taikomas analogiškos valstybės metodas [26].

62. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad minėtoje 7 dalyje nustatytos specialios tvarkos taikymas jokiu būdu nereiškia, kaip svarstė Bendrasis Teismas, įmonės analizės, dėl kurios reikėtų daryti išvadą, jog taikant 1–6 dalyse nurodytas taisykles būtų gauti dirbtiniai rezultatai. Jei specialios tvarkos, nustatytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje, taikymas priklausytų nuo galimų rezultatų, gautų taikant bendrą tvarką, analizės, tai, mano manymu, akivaizdžiai prieštarautų aptariamų nuostatų sistemai [27].

63. Sisteminiu požiūriu vis dėlto reikia pažymėti, kad, kaip konstatavo Bendrasis Teismas, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte nustatyta, jog eksportuojantis gamintojas, kuris prašo taikyti RER, turi įrodyti, kad jam „gaminant ir parduodant į panašų nagrinėjamą produktą“ vyravo rinkos ekonomikos sąlygos.

64. Vis dėlto, kaip suprantu, tai nebūtinai reiškia, jog tam, kad patektų į šios dalies c punkto penkiose įtraukose nustatytų sąlygų, kuriomis remdamasi Komisija turi išnagrinėti prašymus taikyti RER, taikymo sritį, priemonė, kuri gali iškraipyti rinkos ekonomikai būdingus parametrus, turi būti konkrečiai susijusi su *„panašaus nagrinėjamo produkto gamyba ir pardavimu“*.

65. Konkrečiai dėl nagrinėjamos nuostatos trečiosios įtraukos pirmos sąlygos antros alternatyvos manau, jog iš 63 punkte minėto b punkto negalima daryti išvados, kad tokią sąlygą reikia aiškinti siaurai – taip, kad tik finansinės būklės dideliais iškraipymais, susijusiais būtent su *„panašaus nagrinėjamo produkto gamyba ir pardavimu“*, galima pagrįsti prašymo dėl RER taikymo atmetimą, todėl iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusių priemonių, kurios labai iškraipo įmonės, prašančios taikyti RER, finansinę būklę, bet nėra susijusios būtent su panašiu nagrinėjamu produktu, atveju Komisija turi įrodyti ryšį tarp pačios priemonės ir *„panašaus nagrinėjamo produkto gamybos ir pardavimo“*.

66. Toks siauras minėtos trečiosios įtraukos teksto nuostatos aiškinimas, mano nuomone, prieštarauja ne tik šios nuostatos formuluotei, kurioje visiškai nenumatyta tokio skirtumo tarp įvairių priemonių, turinčių įtakos nagrinėjamos įmonės finansinei būklei, bet ir jos struktūrai bei tikslui, taip pat įrodinėjimo pareigos paskirstymui, nustatytam pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte.

67. Iš tiesų, sisteminiu požiūriu, kaip teisingai pažymėjo Komisija ir kaip iš tikrųjų pripažino pati *Xinyi*, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto ketvirtoje ir penktoje įtraukose nustatytos sąlygos – atitinkamai dėl bankroto bei nuosavybės srities įstatymų taikymo ir valiutos konvertavimo – susijusios su parametrais, kurie iš esmės neturi jokio tiesioginio ryšio su *„panašaus nagrinėjamo produkto gamyba ir pardavimu“*. Tokios sąlygos susijusios su pačių rinkos ekonomikos parametrų pakeitimais, kurie galėtų netiesiogiai iškraipyti įmonės sąnaudas ir

[26] Šiuo klausimu žr. generalinio advokato P. Mengozzi išvadą byloje *Komisija / Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-301/16 P, ES:C:2017:938, 63 punktas).

[27] Be to, šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad nuoroda pagal analogiją į Sprendimo *Taryba / Zhejiang Xinan* 82 punktą, pateikta skundžiamo sprendimo 61 punkte, neatrodo tinkama pateisinti tai, kad egzistuoja tiesioginis ryšys tarp pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalių ir 7 dalies.

kainas. Akivaizdu, kad esant priemonėms, kurios iškreipia tokius parametrus, Komisija neturi pareigos įrodyti, kad egzistuoja ryšys tarp tokių priemonių ir panašaus nagrinėjamo produkto gamybos bei pardavimo.

68. Manau, kad analogiškas požiūris turi būti taikomas iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusioms priemonėms, kurios lemia įmonės, pateikusios prašymą taikyti RER, didelius finansinės būklės iškraipymus, kaip lengvatinis mokesčių režimas. Nesant priešingų įrodymų, kuriuos turi pateikti atitinkama įmonė, Komisija gali daryti prielaidą, kad tokio tipo priemonės gali iškraipyti įmonės sąnaudas ir kainas, taigi netiesiogiai ir *„panašaus nagrinėjamo produkto gamybą ir pardavimą*“.

69. Toks ne siauras šios nuostatos aiškinimas atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje nustatytos specialiosios tvarkos bendruosius tikslus, o šia tvarka, kaip nurodyta šios išvados 39 ir 40 punktuose, siekiama išvengti atsižvelgimo į ne rinkos ekonomikos valstybėse nusistovėjusias kainas ir sąnaudas, nes šie parametrai nėra normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas, neatsižvelgiant į tiesioginį ar netiesioginį priemonių, kurios lemia pačių rinkos ekonomikos parametrų iškraipymus, pasekmių pobūdį panašaus nagrinėjamo produkto kainoms ir sąnaudoms.

70. Toks nesiauras aiškinimas taip pat atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukoje numatytos sąlygos konkretų tikslą, kuriame aiškiai atskiriami gamybos sąnaudų bei „finansinės būklės“ iškraipymai ir be papildomų paaiškinimų į jos taikymo sritį įtraukti ne tik gamybos sąnaudų tiesioginiai, bet ir kiti iškraipymai, net ir netiesioginio pobūdžio ir nebūtinai apsiribojantys gamybos sąnaudomis, kurios turi įtakos įmonės, pateikusios prašymą taikyti RER, finansinei būklei.

71. Taip pat manau, kad, kaip pirmojo apeliacinio skundo pagrindo antroje dalyje nurodė GMB, Bendrojo Teismo pateiktas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukoje numatytos sąlygos siauras aiškinimas, pagal kurį įmonės, pateikusios prašymą taikyti RER, iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusių didelių finansinės būklės iškraipymų, kurie nėra konkrečiai susiję su panašiu gaminiu, atveju Komisija turėtų įrodyti ryšį tarp pačios priemonės ir panašaus produkto gamybos bei pardavimo, prieštarauja įrodinėjimo pareigos paskirstymui, kaip nustatyta šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte, atsižvelgiant į jurisprudenciją.

72. Iš tiesų iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad įrodinėjimo pareiga tenka gamintojui, kuris nori pasinaudoti RER remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktu, ir kad šiuo tikslu tokio gamintojo pateiktame skunde turi būti pateikta pakankamai įrodymų, kaip nurodyta šio straipsnio 7 dalies c punkte, kad jis veikia rinkos ekonomikos sąlygomis. Todėl Sąjungos institucijos neprivalo įrodyti, kad gamintojas netenkina šiam statusui pripažinti nustatytų sąlygų [28].

73. Taigi, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 60 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, manau, kad priemonių, kurios lemia įmonės, pateikusios prašymą taikyti RER, iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusius didelius finansinės būklės iškraipymus, kurie nėra konkrečiai susiję su panašiu produktu, atveju Komisija neprivalo įrodyti, kad egzistuoja ryšys tarp pačios priemonės ir panašaus produkto gamybos bei pardavimo, o prašymą pateikusi įmonė turi įrodyti, kad, nepaisant šių iškraipymus lemiančių priemonių panašaus nagrinėjamo produkto gamybos ar pardavimo atveju, ji veikia rinkos ekonomikos sąlygomis.

[28] Žr. 2012 m. vasario 2 d. Sprendimą *Brosmann Footwear (HK)* ir *kt. / Taryba* (C-249/10 P, ES:C:2012:53, 32 punktas).

74. Galiausiai manau, kad išdėstyti argumentai visai nėra ginčijami Sprendime *Taryba / Zhejiang Xinan*, kuriuo *mutatis mutandis* remiasi Bendrasis Teismas, siekdamas pagrįsti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukos nuostatos siaurą aiškinimą. Iš tiesų, viena vertus, toks sprendimas yra susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje numatytos sąlygos aiškinimu. Tokioje nuostatoje jau vien dėl jos formuluotės aiškiai nurodoma reali įtaka kainoms, sąnaudoms [29]. Remiantis trečioje įtraukoje nustatytos sąlygos formuluote, kurioje nurodyta „finansinė būklė“ apskritai, abejoju, ar, kaip skundžiamo sprendimo 59–61 punktuose nurodė Bendrasis Teismas, Teisingumo Teismo argumentai, išdėstyti Sprendimo *Taryba / Zhejiang Xinan* 78–82 punktuose, siekiant išaiškinti pirmoje įtraukoje nustatytą sąlygą, gali būti automatiškai taikomi aiškinant minėtoje trečioje įtraukoje nustatytą sąlygą [30].

75. Kita vertus, reikia pažymėti, jog Sprendime *Taryba / Zhejiang Xinan* Teisingumo Teismas (ir Bendrasis Teismas) teigė, kad Komisija visiškai nepaisė aptariamos įmonės pateiktų įrodymų ir neįvertino, ar šios įmonės pateiktų įrodymų užteko įrodyti, kad ji atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje nustatytą dvigubą sąlygą [31]. Šioje byloje, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 7 ir 9 punktų ir išsamiau iš 63–65 punktų, Komisija atsižvelgė į *Xinyi* pateiktus įrodymus, juos įvertino ir atmetė.

76. Mano manymu, iš to, kas minėta, matyti, kad Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 55–61 punktuose pateiktame pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto išaiškinime yra įvairių teisės klaidų, todėl Komisijos ir GMB pateikto apeliacinio skundo pirmieji pagrindai turi būti priimti. Ankstesnės išvados pakanka panaikinti skundžiamą sprendimą. Todėl Komisijos ir GMB pateikto apeliacinio skundo kitus pagrindus nagrinėsiu tik papildomai ir glaustai.

B. Dėl pagrindų, grindžiamų taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečią įtrauką padarytomis teisės klaidomis

1. Šalių argumentai

77. Antruose pagrinduose Komisija ir GMB tvirtina, kad bet kuriuo atveju skundžiamo sprendimo 62–73 punktuose Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečią įtrauką.

78. Pirma, anot Komisijos, priešingai, nei mano Bendrasis Teismas, bendrovės kapitalo sąnaudos, pavyzdžiui, darbo jėgos sąnaudos, yra veiksnys, kuris tiesiogiai veikia gamybos sąnaudas, nes padidėja pelnas prieš palūkanas, nusidėvėjimą, mokesčius ir amortizaciją (EBIDTA). Antra, anot Komisijos, skundžiamo sprendimo 70 ir 71 punktuose Bendrasis Teismas suabejojo iškraipymo „dydžiu“. Vis dėlto ji neatsakė į Komisijos argumentus, nepateikė pakankamai motyvų ir padarė teisinio faktų kvalifikavimo klaidų. Viena vertus, neatsižvelgė į argumentus, susijusius su minėtų mokesčių lengvatų neribota trukme ir su tuo, kad muitai nustatomi penkerių metų laikotarpiui, kuris gali būti pratęstas. Kita vertus, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į jos argumentus dėl valstybės pagalbos teisės. Trečia, ir Komisija, ir GMB teigia, kad Bendrasis Teismas nepaisė diskrecijos, kurią Komisija turi prekybos apsaugos srityje, ir pakeitė savo vertinimą šios institucijos vertinimu.

[29] Žr. Sprendimo *Taryba / Zhejiang Xinan* 79 ir 80 punktus.

[30] Dėl atvejo, kai Teisingumo Teismas nusprendė, kad nuoroda į Sprendimą *Taryba / Zhejiang Xinan* yra nereikšminga, žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą *Gem-Year* ir *Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)* / Taryba (C-602/12 P, nepaskelbtas Rink., ES:C:2014:2203, 56 punktas).

[31] Žr. Sprendimą *Taryba / Zhejiang Xinan*, 85–87 punktai.

79. *Xinyi* visų pirma atsako, kad, priešingai, nei tvirtina Komisija, iškraipymų dydžio klausimas nebuvo išsamiai nagrinėtas ginčijamame reglamente ir atliekant tyrimą. Komisija neteisingai manė, kad gali atmesti jos prašymą taikyti RER, neišnagrinėjusi jos pateiktų įrodymų bei argumentų ir neatsakiusi į juos, nes iš jų būtų paaiškėję, kad iškraipymai nebuvo dideli, kadangi nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčių sudarė vos 1,34 % visų jos sąnaudų ir 1,14 % visos jos apyvartos. Taigi Bendrasis Teismas tvirtino, kad Komisija tinkamai neišnagrinėjo *Xinyi* pateiktų įrodymų.

80. Bendrajam Teismui argumentuodama, kad mokesčių lengvatos buvo didelės, Komisija prieštaravo vykstant tyrimui priimtai pozicijai, nes tuo metu neginčijo *Xinyi* teiginio, kad tos lengvatos nebuvo didelės nei absoliučia, nei santykine vertėmis. Vykstant tyrimui, Komisija taip pat pripažino, kad tokios lengvatos galiojo ribotą laiką. *Xinyi* priduria, kad kartu vykstančiame antisubsidijų tyrime Komisija nustatė 0 % vertės lengvatą, suteiktą pagal kiekvieną iš abiejų nagrinėjamų mokesčių tvarkų, bet tada kyla abejonių ir dėl tariamų lengvatų dydžio. Be to, būtų užtekę Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime pateiktų motyvų. Beje, Komisijos teiginys, kad bendrovės galimybė pasinaudoti RER negali priklausyti nuo jos tam tikrų metų rezultatų, yra netikslus. Todėl Komisija toliau peržiūrės Kinijos eksportuojančių gamintojų RER, taikydama pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį, kai turės įrodymų, pagrindžiančių tokią peržiūrą. Galiausiai nuorodos į Sąjungos teisę valstybės pagalbos srityje neturi reikšmės.

2. Vertinimas

81. Kaip nurodyta šios išvados 76 punkte, tik dėl išsamumo išanalizuosiu šiuose pagrinduose pateiktus argumentus [32].

82. Šiuo klausimu, visų pirma iš skundžiamo sprendimo 66 ir 67, taip pat 68, 69 ir 72 punktų, matyti, kad – taikant, mano nuomone, neteisingą Bendrojo Teismo anksčiau pateiktą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečios įtraukos aiškinimą – šioje byloje Bendrasis Teismas iš esmės teigė, kad Komisija, atmesdama *Xinyi* prašymą taikyti RER, rėmėsi finansiniu pranašumu, kuris apskritai atsiranda taikant nagrinėjamą lengvatinį mokesčių režimą, nenustačiusi ryšio su panašaus nagrinėjamo produkto jokiu gamybos ar pardavimo elementu ir ypač nepaaiškinusi jos nustatyto ryšio tarp lengvatos, susijusios su galimybe pritraukti kapitalą lengvatiniais tarifais, ir panašaus nagrinėjamo produkto gamybos ar pardavimo.

83. Iš to matyti, kad, priešingai, nei nurodo *Xinyi*, Bendrasis Teismas kaltino Komisiją padarius procedūros klaidą taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečią įtrauką ir neatlikus papildomos analizės, siekiant parodyti, kad egzistuoja ryšys tarp tariamo iškraipymo, kurį lėmė nagrinėjama mokesčių tvarka, ir panašaus produkto gamybos bei pardavimo.

84. Antra, pritariu argumentui, kuriame Komisija teigia, jog kapitalas yra vienas iš gamybos veiksnių, o priemonės, kurios turi įtakos jo sąnaudoms, siūlant, pavyzdžiui, galimybę gauti finansavimą mažesnėmis sąnaudomis pagal lengvatinius mokesčių režimus, pagrįstus iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikusiomis priemonėmis, neabejotinai gali lemti finansinės būklės iškraipymus, kuriems gali būti taikoma 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečia įtrauka. Darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 68 ir 69 punktuose išdėstyti Bendrojo Teismo argumentai ne tik yra pagrįsti neteisingu atitinkamos normos aiškinimu, bet ir, mano nuomone, šiuo požiūriu yra klaidingi.

[32] Be kita ko, Komisijos apeliacinio skundo antrasis pagrindas nurodytas tik papildomai – tuo atveju, jei pirmajam nebūtų pritarta.

85. Trečia, priešingai, nei tvirtina Komisija, nemanau, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70 ir 71 punktuose suabejojo finansinės būklės iškraipymo, kilusio dėl nagrinėjamo lengvatinio mokesčio režimo, „dydžiu“. Šie punktai veikiau rodo, kad, anot Bendrojo Teismo, šios išvados 83 punkte minėta papildoma analizė, kurią, Bendrojo Teismo nuomone, turėjo atlikti Komisija, buvo *a fortiori* reikalinga, atsižvelgiant į *Xinyi* pateiktus įrodymus. Taigi atrodo, kad šie punktai tik patvirtina skundžiamo sprendimo pirmesniuose punktuose pateiktus argumentus.

86. Ketvirta, dėl Komisijos ir GMB argumento, pagal kurį Bendrasis Teismas nepaisė diskrecijos, Komisijos turimos prekybos apsaugos srityje, dėl detalios jurisprudencijos analizės nurodau savo naują išvadą byloje *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*[33]. Šiuo klausimu, kadangi dėl analizės, nurodytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje, atsižvelgiant į politinių ir teisinių aplinkybių, kurias reikia išnagrinėti, sudėtingumą, Komisija turi didelę diskreciją[34], teisminė kontrolė tokioje srityje yra ribota.

87. Nagrinėjamu atveju, skundžiamo sprendimo 66–73 punktai rodo gana aukštą Bendrojo Teismo intervencijos lygį Komisijos atliktoje analizėje, susijusioje su tuo, ar šioje byloje egzistuoja didelis finansinės būklės iškraipymas. Mano nuomone, tokia intervencija sunkiai suderinama su jurisprudencijoje nustatyta ribota teismine peržiūra tokio pobūdžio bylose. Iš tiesų, nors skundžiamo sprendimo 66–68 punktuose Bendrasis Teismas, remdamasis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečios įtraukos savo aiškinimu – mano nuomone, neteisingu – teigia, kad Komisija savo analizėje padarė teisės klaidų, 69–71 punktuose Bendrasis Teismas netgi vertina mokesčių režimų poveikį pagal gebėjimą pritraukti investuotojus atsižvelgiant į įmonės apyvartą ir pagal absoliučią naudos vertę, kylančią iš tokių režimų. Taip Bendrasis Teismas, mano nuomone, peržengia ribotos teisminės peržiūros ribas ir pakeičia savo vertinimą Komisijos vertinimu.

88. Iš to, kas minėta, mano nuomone, matyti, kad net ir antriesiems Komisijos ir GMB pagrindams turi būti pritarta.

C. Dėl pagrindų, grindžiamų procesiniais pažeidimais

1. Šalių argumentai

89. Trečiajame pagrinde Komisija ir GMB teigia, kad Bendrasis Teismas padarė procesinių pažeidimų.

90. Komisija pirmiausia tvirtina, kad Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*. Jos nuomone, pirmojoje instancijoje pareikštame ieškinyje *Xinyi* nenurodė jokių teisinių argumentų, pateiktų skundžiamo sprendimo 55–61 punktuose. Be to, bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas nesuteikė Komisijai galimybės pateikti savo poziciją dėl šių pagrindinių argumentų. Taip jis pažeidė jos teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, pagal kurią, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, šalys turi žinoti tiek faktines, tiek teisines bylos aplinkybes, nuo kurių priklauso proceso baigtis, ir galėti pagal rungimosi principą dėl jų pareikšti savo poziciją.

[33] 2021 m. liepos 1 d. išvados byloje C-891/19 P (ES:C:2021:533) 29 punktas, taip pat pagal analogiją 160 ir paskesni punktai ir nurodyta jurisprudencija.

[34] Žr., atsižvelgiant į pirmesnėje išnašoje nurodytą jurisprudenciją, Sprendimo *Taryba / Zhejiang Xinan* 86 punktą.

91. GMB taip pat mano, kad Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*, nes iš skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkto paaiškėjo, kad jis panaikino visą ginčijamą reglamentą, nors *Xinyi* savo ieškinyje pirmojoje instancijoje paprašė panaikinti tik tą šio reglamento dalį, kuri buvo su ja susijusi.

92. *Xinyi* užginčijo šiuos argumentus. Dėl Komisijos argumentų *Xinyi* tvirtina, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje nurodė, kad Komisija nenustatė, jog egzistavo „didelis“ iškraipymas, nes nagrinėjamų abiejų palankių mokesčių režimų finansinis poveikis buvo mažesnis nei 1,5 % gamybos sąnaudų ar apyvartos tyrimo laikotarpiu. Savo dubliko 29 punkte *Xinyi* taip pat nurodė, kad reikia atsižvelgti į jos finansinę būklę tyrimo laikotarpiu, nes pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktas susijęs su dempingo skaičiavimu ir pardavimais bei sąnaudomis tyrimo laikotarpiu. Komisija turėjo galimybę atsakyti triplike pirmojoje instancijoje ir abiejuose Bendrojo Teismo posėdžiuose. Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas tik patvirtino požiūrį, kurio laikėsi *Xinyi*. Dėl GMB argumento, anot *Xinyi*, akivaizdu, kad Bendrasis Teismas ketino panaikinti ginčijamą reglamentą tik jos atžvilgiu ir kad tai būtų ištaisoma techninė klaida.

2. Vertinimas

93. Visų pirma dėl GMB trečiojo pagrindo, kuriame ji nurodė, kad Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*, pažymiu, jog skaitant skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą kartu su jo 74 punktu akivaizdu, kad Bendrasis Teismas panaikino visą šį ginčijamą reglamentą, nors, kaip tai aiškiai matyti iš to sprendimo 31 punkto, *Xinyi* prašė panaikinti tik tą ginčijamo reglamento dalį, kuri su ja susijusi. Todėl Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*[35]. GMB trečiajam pagrindui, mano nuomone, turi būti pritarta, o skundžiamas sprendimas panaikintas tiek, kiek juo panaikinamas ginčijamas reglamentas *erga omnes*, o ne tik tiek, kiek jis susijęs su *Xinyi*.

94. Antra, kiek tai susiję su Komisijos teiginiu, kad Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*, nes pateikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečios įtraukos aiškinimą, kuriuo pirmojoje instancijoje nesirėmė *Xinyi*, manau, kad jam neturi būti pritarta. Iš tikrųjų iš jurisprudencijos matyti, kad, nors teismo sprendimas turi būti priimtas tik dėl šalių, kurios turi apibrėžti ginčo ribas, pareikštų reikalavimų, teismas negali apsiriboti tik jų nurodytais argumentais savo reikalavimams pagrįsti, antraip jam kartais galėtų prireikti grįsti savo sprendimą klaidingais teisiniais motyvais[36]. Galimybė pateikti nuostatos, kurią reikia taikyti šioje byloje, aiškinimą yra susijusi su teismo vaidmeniu ir negali lemti sprendimo *ultra petita* priėmimo.

95. Trečia, kiek tai susiję su Komisijos teiginiu dėl teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu, iš jurisprudencijos matyti, jog, siekiant atitikti su šia teise susijusius reikalavimus, reikia, kad šalys žinotų tiek faktines, tiek teisines bylos aplinkybes, nuo kurių priklauso proceso baigtis, ir galėtų pagal rungimosi principą dėl jų pareikšti savo poziciją[37]. Ši byla Bendrajame Teisme buvo susijusi su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečioje įtraukoje nustatytos sąlygos aprėptimi bei konkrečiu taikymu. Šie klausimai buvo pateikti *Xinyi* apeliacinio skundo pirmojo

[35] Žr., ypač antidempingo srityje, 2001 m. vasario 15 d. Sprendimą *Nachi Europe* (C-239/99, ES:C:2001:101, 24 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

[36] Galiausiai žr. 2021 m. sausio 20 d. Sprendimą *Komisija / Printeos* (C-301/19 P, ES:C:2021:39, 58 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

[37] 2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimas *Komisija / Airija ir kt.* (C-89/08 P, ES:C:2009:742, 56 punktas).

pagrindo antroje dalyje ir dėl jų Komisija galėjo aiškiai priimti poziciją tiek pirmajame, tiek antrajame procese Bendrajame Teisme [38]. Todėl darytina išvada, kad Komisijos priekaištas, mano nuomone, turi būti atmestas, taigi, ir visas Komisijos trečias pagrindas turi būti atmestas.

96. Iš viso to, kas minėta, matyti, kad, mano nuomone, Komisijos ir GMB pateiktų apeliacinių skundų pirmiesiems bei antriesiems pagrindams ir trečiajam GMB pagrindui turi būti pritarta ir atitinkamai skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas.

VII. Dėl ieškinio Bendrajam Teismui

97. Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu bylos stadijoje tai galima daryti.

98. Manau, kad tai būtent ieškinio, kurį *Xinyi* pareiškė Bendrajam Teismui, pirmojo pagrindo antros dalies atvejis, apibendrintas skundžiamo sprendimo 37 ir 38 punktuose. Šiuo aspektu pažymėtina, jog iš ginčijamo reglamento 33 konstatuojamosios dalies ir iš Komisijos 2013 m. rugpjūčio 22 d. bei 2013 m. rugsėjo 13 d. raštų, nurodytų skundžiamo sprendimo 63–65 punktuose, paaiškėjo, kad Komisija atmetė *Xinyi* prašymą taikyti RER dėl didelės finansinės naudos, kurią turi lengvatiniai mokesčių režimai, nurodyti šios išvados 8 punkte, bendro poveikio; šie režimai buvo laikomi kaip galintys turėti įtakos bendrovės finansinei ir ekonominei būklei, kad bendrovė galėtų siekti tikslo pritraukti investicijų taikant lengvatinius tarifus. Komisija taip pat manė, kad absoliuti nauda, suteikta tyrimo laikotarpiu, nebūtinai yra lemiamas kriterijus, vertinant iškraipymo dydį, nes tokiame vertinime turi būti atsižvelgta į visą priemonės poveikį įmonės finansinei ir ekonominei būklei.

99. Manau, šiuose argumentuose nėra akivaizdžių vertinimo klaidų. Iš tiesų iš 2 straipsnio 7 dalies c punkto trečios įtraukos aiškinimo, pateikto šios išvados 56, 57, 62, 65, 68–70 ir 73 punktuose, matyti, kad, kaip nurodyta 84 punkte, tokios priemonės, kaip lengvatiniai mokesčių režimai, išlikusios iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos, turinčios įtaką kapitalo sąnaudoms, pavyzdžiui, siūlant galimybę gauti finansavimą mažesnėmis sąnaudomis dėl fiskalinės naudos, kurią jos suteikia, gali lemti įmonės finansinės būklės didelius iškraipymus, kuriems gali būti taikoma ši nuostata.

100. Šiuo atžvilgiu primintina, kaip pažymėta šios išvados 72 punkte, kad įrodinėjimo pareiga tenka gamintojui, kuris nori pasinaudoti RER, nes jis turi įrodyti, jog, nepaisant tokių lengvatinių mokesčių režimų, veikė rinkos ekonomikos sąlygomis. Tam *Xinyi* pareiškė, kad šie režimai turėjo finansinį poveikį, kuris buvo mažesnis nei 1,5 % gamybos sąnaudų ar apyvartos, bet vis dėlto nepaaiškino, nei kodėl tokie veiksniai (t. y. gamybos sąnaudos arba apyvarta) turi būti analizės pagrindas, nei kodėl tokių mokesčių režimų nulemtų iškraipymų poveikio tyrimas turi apsiriboti tyrimo laikotarpiu, nors finansinė nauda neturi apribojimų laiko atžvilgiu. *Xinyi* taip pat

[38] Išsamiau šiuo klausimu žr. generalinio advokato P. Mengozzi išvadą sujungtose bylose *Komisija / Siemens Österreich* ir *kt.* ir *Siemens Transmission & Distribution ir kt. / Komisija* (C-231/11 P-C-233/11 P, ES:C:2013:578, 116 punktas ir nurodyta jurisprudencija) ir generalinės advokatės E. Sharpston išvadą byloje *Deltafina / Komisija* (C-578/11 P, ES:C:2014:199, 98–100 punktai). Dėl teisinių aplinkybių atrodo, kad ankstesnėje pastaboje minėta jurisprudencija taikoma tik tada, kai teismas numato *ex officio* nagrinėti naujas teisines aplinkybes, kurios gali būti lemiamos galutiniam sprendimui kaip *ex officio* nustatytas naujas pagrindas (žr. minėtą Sprendimą *Komisija / Airija*) arba nesąžiningos sutarties sąlygos *ex officio* statusas (žr. 2013 m. vasario 21 d. Sprendimo *Banif Plus Bank* (C-472/11, ES:C:2013:88, 30 ir 31 punktus).

nepateikė jokios informacijos nei apie tokių priemonių poveikį jos bendrai finansinei būklei, nei apie tokios fiskalinės naudos poveikį kapitalo pritraukimo sąnaudoms. Atsižvelgiant į tai, pirmojo pagrindo antra dalis, mano nuomone, turi būti atmesta.

101. Manau, kad dėl bylos stadijos Teisingumo Teismas negali priimti sprendimo dėl likusių ieškinio pagrindų, nes Bendrasis Teismas jų neišanalizavo skundžiamame sprendime, todėl negalima atmesti galimybės, kad reikia atlikti papildomą tyrimą. Šiomis aplinkybėmis manau, kad šią bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui, kad jis galėtų nuspręsti dėl likusių ieškinio pagrindų.

VIII. Dėl išlaidų

102. Remiantis Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalimi, jei apeliacinis skundas yra pagrįstas ir Teisingumo Teismas gali paskelbti galutinį sprendimą, išlaidų klausimą sprendžia šis teismas. Atsižvelgiant į tai, kad šiuo atveju taip nėra, bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimas atidedamas.

IX. Išvada

103. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

– panaikinti 2019 m. rugsėjo 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings / Komisija* (T-586/14 RENV, ES:T:2019:668),

– atmesti *Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį,

– grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl likusių pagrindų,

– atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.